

Fårþa och Högh Sockner

Hölt Landzhöfdingen öfwer Helsing- Medelpadh och Ångermanlandh Edle och Wälborne Herr Christer Påþe till Bärgzhammar och Roo, Tingh och Rättegångh den 11 Februarij Åhr 1639. Närwarandhe Befallningzman W:t Johan Eskilþon och Jagh Lars Kiälbiörþon, och deþa 12 edsworne såthe i Nembden.

Mattz Perþon i Maatnääþ,	Per Olufþon i Dalen,
Lars Olufþon i Kongzgården,	Oluf Påålþon i Kalfoga,
Sijmon Olufþon i Fräne,	Lars Olufþon i Balra,
Erich Joenþon i Bybärgh,	Hans Olofþon i Wåålstadh,
Swen Erichþon i Romsta,	Biör Nilþon i Öfwerby,
Oluf Månþon i Tompta,	Pedher Jonþon i Edstadh.

1.

Pedher Perþon i Åkre, Erich Nilþon i Uthnääþ, Oluf Nilþon i Maatnääþ, Oluf Joenþon i Trogstadh, Kyrckioheerden Wällärdhe Herr Isaak, wordte hwardhera saache – 3 m:r till 3skiftes för ogill wägh.

2.

Anders Erichþon och Joen Perþon i Klångstadh wordte hwardhera saache – 3 m:r till 3skiftes för ogille Broger.

3.

Hindrich Erichþon i Öfwerby, wardt saach – 3 m:r för thet han hadhe tredskas emot Skiutzfärdh.

4.

Anno 1637 den 12 Octobris, För Fårþa tingh, kom för Rätten **Gulich Mårthenþon i Bärglock,** och sigh beswäradhe att **Erich Mickelþon i Bäck** hafwer honom berychtadt för thet han skall wara en ordsaak till hans Siukdom, som ähr /: thet Gudh bättre :/ halförder. Dher till swaradhe Erich Mickelþon, att alldenstundh the en tijdh lāngh hafwa waridt owänner och oense, och han plāgar sökia dhem som bruka Löfierij och andra ondha medell, och skaffa igen thet som borttkommmitt ähr, som han giordt hade till en Bondhe uthi Ångermannelandh: Bewijsandes thet af en witnesskrift, som **Peder Harallþon uthi Idenor Sochn** uthgifwidt hadhe: Förmälāndes att Gulich Mårtenþon hadhe sändt be:te Peder Haraldþon till en be:d **Wijs Oluf i Skogh uthi Nora Prästegeld i Ångermanlandh,** och för hans omaak gifuidt honom – 6 P:r Koppm:t, och fådt honom sitt Boomärckie skrifwit på ett Papperstyckie. Och när han dijt kom, fick han be:te Wijþ Oluf Boomärckie, och sagdt Gulichz ährendhe, hwilcket märckie han emott togh, och baar thet tillhopa medh dett, som Gulich honom tillförendhe fådt hadhe och sagt: Efter jagh seer tu ähr rätt uthi ditt ährendhe, Sägh honom godh dagh, hwadh han migh tillförendhe ombedhit hafwer, dett skall blifwa bestält. Thå tillfrāgandes honom på hwadh sätt han dijt norr waridt hadhe: Swaradhe han att för 11 eller 12 ähr sådan, war honom ifrå stulit någre Peningar och ett Skeppund Koppar, så hadhe han waridt till för:ne Wijs Oluf och bedit honom skaffa sigh thet igen. Och 1628 sändt be:te Pedher Haraldþon till honom på inthet annadt sätt, än som förmält ähr. Begärāndes /: uthan Rättens tuāngh :/ att efter han uthi en sådan mißtāncka kommin war, att honom mātthe tillāthit blifwa, göra sigh dherföre frij.

Hwilcket wij honom ej kundhe förwägra. Och fäste Lagh medh sådan Condition och wilkor, att thet skrefz Befallningzman och Underlagman till i Ångermanlandh till, att the på tinget skole Edeligen förhöra be:te Wijs Oluf, hwadh hans berättelse om denna saachen ähr, och om hwadh Gulich honom anmodat hadhe, dher efter Rätten sigh rätta och Regulera kan.

5.

Anno 1638 den 21 Junij För **Dilzbo** Landztingh framkallades för:ne **Gulich Mårttenßon** och tillspordes om han någre wärningzmän hadhe? eller om han hadhe fådt något budh ifrå **Ångermanlandh**? Swaradhe han: att hans wärningzmän woro hemma, ej heller hafwer han fådt något budh dher ifrå. Thå framsteegh en **Borgare på Hudwichzwald, Kiönich Joenßon** b:d, fullmächtig på sin **Swärfadhers Erich Mickelßons** wägn i **Bäck**, och begäradhe Endskap på saachen, efter hans Swärfadher åldrich och gammall war. Och framladhe ännu trenne witnesskrifter, der medh han wille sin Mißtäncka fullbordha. Den första war Daterat 637, Förmäländes att **Nils Oluffßon Borgare på Hudwichzwald**, hadhe hördt af Gulichz Mun, när be:te Erich Mickelßon och Gulich träthadhe för rätten i Hudwichzwaldh, Thå sadhe Erich Mickelßon, Jagh weet icke huru du kan gå Lagh, efter du söcker Löfwieskor och Bödelen. Swaradhe Gulich: Dett måste iagh göra för din skull. Till hwilcket Gulich ej kundhe neeka; uthan allenast thet bekänne wara för Kopparen och Peningarne skull. Den andra förmälthe att **Nilz Erichßon i Bäck**, hadhe spordt Gulichs **Hustru Malin** be:d, för hwadh orsaach skull hannes Man söker sådana Löfwijkskor. Thå hadhe hon swarat: fördenskuil måste wij sökia sådana, att dhe som hafua våra Peningar bortte, skole få något kännemärckie så halfwa Hååret och Skägget ryker af. Der till neekadhe han att hon aldrich sådant sagdt hafwer. Den tridie innehölt att **Oluf Larßon widh Kopparbärget** hadhe hördt af Gulich thet han hadhe söcht till **Bödelen Mäster Håkon** och gifwidt honom – 10 P:r, så hadhe han skaffat honom igen dhe Penningar som ifrå honom bordstulne woro. Dherföre han ej neka kundhe. Och emädan inthet budh war kommit ifrå Ångermanlandh, upsattes åther detta ährendhe.

6.

Och nu 1639 den 11 Februarij förehadhes för:ne ährendhe, och uplästes thet Swar som **Underlagman Welachtadt Claß Nilßon i Ångermanlandh** gifwidt hadhe, huruledes be:te **Wijß Oluf** på Landztinget i **Härnösandh** uthi Hans H:tt Wälborne Landzhöfdingens närwaru, om denna saachen ähr förhördher, och sin Liflige Edh å Lagbook giordt, och bekänt att han aldrich på något annadt sätt war af **Gulich Mårttenßon** ombedin, än att han skulle skaffa honom igen den Koppar och Penningar som ifrå honom bortstulin war. Och dher på hadhe han honom ingen Swar gifwidt, icke håller dher på upb:tt en Peningh. Och om **Erich Mickelßon i Bäck** hafuer han icke omrördt ett ordh. Thå framstegh Gulich Mårttenßon och begärte att han medh deße Ehrlige Boolfaste Män måtte få gå sin Lagfäste Edh, Som ähre: **Erich Oluffßon i Mickie, Anders Mattßon i Tronbo, Sijmon Oluffßon i Fräne, Joen Mickelßon i Steenboo, Peder Jönßon i Hillen, Mårtten Oluffßon i Hambre, Joen Perßon i Trogstadh, Oluf Nilßon i Lundh, Mattz Gyntheßon i Wixstadh, Oluf Hanßon i Lija, Jacob Nilßon i Wåås, och Oluf Grott i Bööle**. Så aldenstundh detta ährendhet war Lagständit, och på twänne tingh dher om granneligen ransakat, dy tillsteddes honom samma Edh att gå. Och Swor å Lagbook att han aldrich hafwer besöcht eller besökia låthit Wijs Oluf, ej heller någon annan Trullkarll eller Trullkona, att låtha förgöra Erich Mickelßon i Bäck till hans Lijf, hälsa eller wälfärdh, icke håller hafwer han sådant sielf giordt. Och för:ne Män swore medh att hans Edh wara ren och icke meen, och frijsades efter Lagen.

7.

Pedher Joenßon i Edstadh hadhe Såltd en **Finne Mattz Larßon i Romstadh** en Fäboskogh, efter sin lått uthi **Grannäåß**, och ej låthit honom frändom sinom lagligen upbiudha. Dherföre

wardt han saach – 3 m:r till 3skiftes för ohemult sälliandhe, och fränder löße bördh till sin, efter Sex manna wärderningh.

8.

Oluf Erichßon i Hoga, Joen Erichßon Ibidem och Erich Anderßon i Hillesta hafua nedher huggit en gårdzgårdh för **Joen Jönßon i Hillen**, wordte the hwardhere saache – 3 m:r till 3skiftes.

9.

Joen Jönßon i Hillen wardt saach – 3 m:r för dombrudt efter han icke hadhe rättadt sigh efter den domb honom på förehåldne tingh afsagdt war.

10.

Oluf Erichßon i Hoga hadhe slagit **Erich Joenßons Hustru i Hillen** en blånadt, wardt saach – 3 m:r till 3skiftes.

11.

Åther wardt han saach – 3 m:r för thet han någre resor giordhe märckeligit oliudh å tinge.

12.

Pedher Oluffßon i Daalen wardt saach – 3 m:r för åwärcken å annars boolstadh.

13.

Erich Oluffßon i Hambre wardt saach – 3 m:r till 3skiptes för wijtesmåål till **Pedher Oluffßon i Daalen**.

14.

Hindrich Erichßon i Skarmyre wardt saach – 3 m:r för Swarlöße å tinge.

15.

Mickill Joenßon i Rollstadh hadhe belägrat och rådt en **Pijga Marijt Joensdotter Ibidem** medh barn, wardt saach – 40 m:r till 3skiftes för Möökränckningh.

16.

Jöran Oluffßon i Hambre, Mickill Anderßon och Jöran Rolandßon Ibidem och Oluf Joenßon i Smedzgården blefwe hwardhere saache – 3 m:r för tredsko i Skiutzfärdh.

17.

Wällärdhe Mäster Hindrichz Son i Alfta Carolus be:d begärtte gönom sin skrifwelse, thet **Jöran Oluffßons** hemman i **Hambre** skulle upbiudas, efter han skulle wara M. Hindrich något skyldigh. Så emädan dhe ingen Rächningh sigh emillan giordt hadhe. Dherföre blef sådant förwägrat, till thes the hafwa hållit Rächningh sin emillan.

18.

Oluf Swenßon i Åsaach, Mälzman för **Swen Mårtenßons** barn i **Fröland**, kärdhe till **Hustru Gölugh Ibidem**, att hon af dem hadhe haft ett äng i Pant i Niyo år för – 8 P:r, och för samma Penninger skulle hon åhrligen få en gillingh Höö i afradh af be:te äng. Dher på bekänne hon hafwa bekommit – 5 gillingar.

Resolutio. Rätten tychte för högt afradh wara, dock skulle hon lijchwäll bekomma sijna fulle Penninger igen. Men the 4 gillingar Höö som ännu Restera, dem skall han mista.

En **Finne Joen Anderþon i Sillia uthi Rogstadh Sochn** beswärade sigh öfwer the godhe män som boo i **Hambre** att the hafwa lofuat honom wistas på dheras Fäboskogh. **Häst-Åþen** be:d, och dher hafwer han swidiat och uptagit några Rödningar, föregifuandes att the hafwa uphuggit gärdsgårdarna och nu willia drifwa honom dhädan. Dher till swaradhe the och sadhe att dhe ej hafua wijdare honom dher lofwat att wistas, uthan så länge dem synes. Så emedan Finnen hadhe nederlagt dher något bruk, som han föregaf, blefue dher på nembde Sexmanna Syn som skolle besee hans Jordhebruuk, och dher dhe så synes rättwist wara, thå lägga honom en skiäligh bethalningh för sitt arbethe som han nederlagt hafwer.